

In redničkih mesečnih novih:
**"GLASILO K. S. K.
JEDNOTE"**
 8117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate.
 For members yearly ... \$1.00
 For nonmembers ... \$2.00
 Foreign Countries ... \$3.00
 Telephone: Randolph 7501

Entered as Second-Class Master December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1108, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 52.—No. 52.

CLEVELAND, O., 26. DECEMBER, (DECEMBER), 1923.

Leto IX.—Volume IX.

Cleveland'ske novice

Dne 20. t. m. zvečer okoli pol sedme ure je šel splošno znani John Pirnat, katerega so klicali navadno "Zani," preko ceste na St. Clair ave. in 63. cesti. Zani je nesel cel naročaj starega kruha za zajce. Imel je vedno navado znositi ljudem vsakovrstne stvari skupaj. Vedno je bil okoli, vedno postrežen, tako tudi ta večer. Zani je šel počasi preko ceste, ko pripelje Ford avtomobil. Tla so bila radi dežja drana, avtomobil ni mogel takoj ustaviti, in padel je Zani na tlak, in avtomobil preko njega. V avtomobilu je bila neka ženska in njen sin. Zaneta so odnesli v poslopje Slovenske posojilnice, in poklican dr. Kern je mogel le konstati, da je Zani mrtev. Zani je bil doma iz Velikih Poljan, in se nahaja približno 20 let v Clevelandu. Prvotno je delal v Kuhlmannovem tovarni, kjer je pri delu zgubil levo roko. Potem se je predvajjal pri rojakih, in je bil temu ali onemu za pomoč. Kjer je dobil kdaj cant, ga je vselej spravil. Pri društvi nihil nikjer. Sorodnikov, razven enega strica, nima. Naj v

zgodovini nima mladost 23 letna Maria Strojenc, neomoržena, doma iz vasi Leskovec, fara St. Janž na Dolenjskem, kjer zapušča starše in tri sestre. Tu je bivala dve leti in pol pri svoji teti, družini Bezenec na 1048 E. 74th St. R. P.

—Dne 21. decembra popoldne se je tako nevarno počesrečil splošno znani rojak in kontraktor, John Slagor, p. d. Jamšek. Delal je pri neki hiši na Euclid Heights, ko je padel z visokega odrja in si nevarno naložil rebra. Mr. Jamšek se nahaja na svojem domu na 1023 E. 63d St.

—Umrl je Janko Brnardić, rod doma iz Hrvata, toda med Slovenci, dobro poznan. Umrl je 17. decembra zjutraj v Mount McGregor zavodu v državi New York, kamor ga je poslala Metropolitan Insurance Co., za katero je bil uslužben blizu 6 let. Ranjki Janko je bil star 39 let, priljubljen povsod, spomenovan med Slovenci kot Hrvati. Opravljajo je tudi več let službo kolektorja pri A. Grdinu. Tu zapušča soprogo v 3 hčerke. Truplo je bilo prepepljano v Cleveland. Počivaj v miru!

—Nevarno je zbolela Mrs. Johanna Gornik, soprga Mr. Mr. John Gornika. Nekaj časa vročica kar ni hotela odnehati, in šele te dni se je obrnilo nekoliko na bolje. Želimo jo da bi kmalu okrevala.

—Dne 20. t. m. je z istim samokresom, s katerim je ustrelil svojega preddelavca v tovarni West Steel Casting Co., Joseph Sepčec ustrelil še samega sebe. Njegovo truplo so našli v prazni železniški kari na Hamilton ave. in 38. cesti. Sepčec je bil star 32 let in je delal v West Steel Casting Co. Stanoval je na 1118 E. 68th St. Pred več dnevi ga je njegov preddelavec, Stephen Marinški odpustil od dela, ne da bi

Sepec vedel pravega vzroka. Baje se je Sepčec nato pred več tovarisi v tovarni izjavil, da "mu bo že posvetil za božič!" In ko je preteklo sredo Mariški zapiral tovarniška vrata na E. 70th St., je Sepčec zahrbtno streljal nanj in ga smrtno ranil. Sepec je potem zginil, in najbrž mu je šlo k srcu njegovo dejanje. Nobenega miru ni mogel najti. Konečno je izvršil samomor. V njegovi roki so našli samokres, katerega je krčevito držal stianjenega. Dva naboja sta manjkala. Eden, s katerim je streljal na Manirinskija in s katerim je sašmega sebe ustrelil.

Poroča se, da je Stephen Marinški na posledicah strela umrl v nedeljo popoldne v bolnišnici.

GRŠKA VABI VENIZELOSA DOMOV.
Bivši grški ministral predsednik bo zopet prevzel vladino poslo.

Atena, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku revolucionarnega komiteja, naj napravi predsjednika ministra Venizelosa.

Atene, Grška, 22. dec. — Svet ministrov je sklenil naročiti polkovniku Plastirasu, načelniku

DRUŠTVENA NAZNANILA.
Nadajočanje iz druge strani.

humorja. Poleg tega se bodo pa uprizarjale še razne druge smešne točke. Torej smeha bo dovolj. Zatorej se ujedno vabi vse rojake iz tukajšnje okolice, da se polnoštevilno vdeleže te igre. Igrala bode izvrstna godba, da bo tudi za plesaželne dobro preskrbljeno, za lačne in žejne pa bode skrbel za to izvoljeni odbor. Torej na svodenje v društveni dvorani Boydsville, O.

Pozdrav vsem rojakom širom Amerike.

Frank Mirtič,

član društva sv. Barbare, št. 23 in tajnik dramatičnega društva "Orel."

Pittsburgh, Pa. — Cenjeni so-brat urednik: Prosim, da mi dovolite nekoliko prostora v "Glasilu" K. S. K. J. Že dalj časa sem želel napisati kratek dopis iz naše velike kolonije. Pa kakor pravijo drugi, sem se tudi jaz bal, da ga urednik vrže v koš.

Z delom gre tukaj kot menda povsod drugod, kakor je razvidno iz dopisov iz raznih krajev. Nekatere tovarne obratujejo s polno paro, druge pa zopet samo po tri ali štiri dni v tednu. Po novem letu pa, kakor se sliši, bo zopet začelo boljše delati.

Druge razmene v naši naselbini, so bolj slabe, kot dobre. Seveda na društvenem polju smo dobro stojec, saj to je tudi prav potrebitno vsaki družini, da je dobro zavarovana.

Na kulturnem polju je večje pomanjkanje, kar je tako žalostno, da tako velika naselbina ne napreduje v tem oziru. Ne vem, kaj je temu vzrok, in komu se to lahko očita. Mogoče nimamo tukaj dobrih voditeljev, ali pa se ljudstvo ne zaveda te dolnosti...

Pred kratkim je tukajšna slovenska cerkev priredila igro "Mihal in Njegova Hči," katere je bila jako slab obiskana. Igra je tako lepa in mislim, da bo ostala vsem v trajnem spominu.

V kratkem priredi pevsko društvo "Prešeren" igro "Deseti brat," ki je ena najlepših slovenskih narodnih del. Take prireditve so pri nas tako redke, zatorej priporočam, da si to velezanimo delo naših mojstrov ogleda vsak Slovenec in Slovensk.

K sklepu pozdravljam vse članstvo K. S. K. P., in želim vsem veselo novo leto.

Gasper Berkopac, član društva št. 50.

J. M. Trunk:

**V delavnico sem
Tvojo zrl...**

(Konec.)

Notranja luna (Phobos) je od Martovega površja oddaljena sredno 9,450 kilometrov. Okoli Marta se ji strašno mudi; za vso pot, ki ni ravno kratka, potrebuje samo 7 ur, 39 minut in 15 sekund. Zunanja (Daimos) potrebuje okoli Marta, od katerega je oddaljena 23,700 kilometrov, 1 dan, 6 ur, 17 minut in 54 sekund, si toraj privoči malo več časa. Niso še mogli dognati, kdaj se zavrtita okoli svoje osi. Nekatera znamenja kažejo, da se zavrtita, kakor naša luna okoli svoje osi v istem času, v katerem se zasučeta okoli preminice same.

Stopimo v duhu na Marta in opazujmo prizore, ki se vrše pred našimi očmi. Čudom se čudimo izrednim prikaznim.

Ker se zasuče bližnja ali notranja luna (Phobos) okoli Marta hitreje, kakor Mart okoli svoje osi, ga tako prehititi, da navidezno vzhaja na zapadu in zahaja na vzhodu, dočim vzhaja druga luna prav navadsno na vzhodu in zahaja na za-

padu. Vrhу tega vzhaja in zahaja prva luna vsak Martov dan in dvakrat in se med tem večkrat izprenesi (kaže faze) tako da zamorejo Marčani izredno in natančno uravnati svoje ure. Nasprotno temu "pobliku," kakor pri nas imenujejo ljudi, ki kar štrikajo in nikoli nimajo časa, je Daimos zelo počasen patron. Nič se ne prenagli in vzhaja ter zahaja le vsakih pet dni, a kaže dvakrat izprenesi (faze), ko le enkrat stoji na nebu. Zanimivo mora biti tudi gledati, kako Phobos vsakih deset ur prihiti svojega sodruga.

Ako so "Marčani" prijatelji lun in jim gre mehak lunin svit "k srcu," bodo pogostoma prišli v zadrgo, ker ne bodo vedeli, kam bi "zjali." Predele bodo "srčne rane" ozdravljene, bo luna že davno zopet za gorami, ali pa smuknila zopet izza obzorišča, da tak "bolnik" ne bo vedel, kam bi se zasukal, in na katero stran naj bi zdihoval. Kaj bi naši pesniki in zarukanci v lunino in vsi drugi zaljubljeni na Martu počeli, tega si ne moremo niti misliti. Komaj bi tak "mehak" lunin sanjač dvignil svoje oči proti "mehki" devi na nebu, globoko vzdihnil in odprusti, da zapoje: "Luna si... je... je... je..." judi je že ni več. Zopet je mlaj... Pri nas pravijo, da o mlajih ljudje norijo. Ako je to res: nikakor ne na Martu!"

Cudo prve vrste bi pa bilo, če bi mogli pogledati na nebo s površja prve lune. Mart bi se nam prikazal osemdesetkrat tako velik, kakor je naša polna luna. Vzhajal in zahajal bi nad vse veličastno.

3. Spremljevalci Jupitra.

Prece dobro poznamo lunc, ki krožijo okoli velikana Jupitra. Poudarjal sem že opetovan, da kaže Jupiter s svojimi spremljevalci v malem podobno našega velikega osolnčja, ne samo ker tvori Jupitrova masa rei velikanško središče, temveč pred vsem, ker ima Jupiter tudi še lastno luč in je nekako solnce druge vrste. Dalje pa so njegove lune taki ogromni sestovi, da bi jih z večjo pravico smeli imenovati preminice, kakor lune. Saj je polumer trapez Jupitrove lune skoraj napolno velik, kakor polumer naše zemlje, dočim prekaša v prostornini Merkurja dvakrat in obsega dve tretjini Martove prostornice. Dognano je tudi, da ti Jupitrovi spremljevalci nikakor niso, kakor naša luna, mrtve mase. Pri Jupitru in njegovih lunah moramo toraj drugače meriti, vse drugače premotriti.

Jupitrove lune zaznamujejo po vrsti z rimskimi številkami. Jupitru najbližjo luno so odkrili šele koncem preteklega stoletja. Dasi je od Jupitra prva, njemu toraj najbolj blizu, jo navadno postavijo na peto mesto, ter jo označijo kot luna V.

Luna I. je nekoliko večja od naše lune in glede mase ena sto in devetdesetinka mase naše zemlje. Iz tega sledi, da mora biti njena gostost veliko manjša, od gostosti naše lune, namreč približno ena petinka gostosti naše zemlje. Z drugimi besedami se to pravi, da je njena gostost približno taka, kakor Jupitrova, toraj kakor vode ali vsaj približno taka. Zato na njenem površju ni niti trdine (celine) niti vode. Vsi zvezdogledi so mnenja, da je luna I. se v onem gorko-ognjenem, tekočem stanju, v kakršnem je Jupiter sam. Rekli bi lahko, da je ta luna Jupitrov najmlajši otrok, kakor je Merkur najmlajše dete našega solnca. Učenjak Klein pravi, da bi bili opazovalci, ki bi bili Jupitru opazovali v prejšnjih, seve zelo davnih dobah, videli okoli Jupitru tudi še kolobar, iz katerega se je v teku časa šele stvorila prva luna. Kakih organiznih bitij si seve na ti luni ne moremo misliti.

Notranja luna (Phobos) je od Martovega površja oddaljena sredno 9,450 kilometrov. Okoli Marta se ji strašno mudi; za vso pot, ki ni ravno kratka, potrebuje samo 7 ur, 39 minut in 15 sekund. Zunanja (Daimos) potrebuje okoli Marta, od katerega je oddaljena 23,700 kilometrov, 1 dan, 6 ur, 17 minut in 54 sekund, si toraj privoči malo več časa. Niso še mogli dognati, kdaj se zavrtita okoli svoje osi. Nekatera znamenja kažejo, da se zavrtita, kakor naša luna okoli svoje osi v istem času, v katerem se zasučeta okoli preminice same.

Stopimo v duhu na Marta in opazujmo prizore, ki se vrše pred našimi očmi. Čudom se čudimo izrednim prikaznim.

Ker se zasuče bližnja ali notranja luna (Phobos) okoli Marta hitreje, kakor Mart okoli svoje osi, ga tako prehititi, da navidezno vzhaja na zapadu in zahaja na vzhodu, dočim vzhaja druga luna prav navadsno na vzhodu in zahaja na za-

Luna II. je od Jupitrovega površja 638.000 kilometrov oddaljena. Za enkratno svojo pot potrebuje 3 dni, 13 ur, 13 minut in 42 sekund. Njen polumer znaša 3.430 kilometrov, je toraj skoroda enak polumeru naše lune. Dasi se glede velikosti precej strinja z našo luno, jo naša luna prekaša glede gostosti prav znatno. Že Cassini je zapazil, da ni vedno enako razsvetlena. Njena luč se izpreminja. William Hershel je skušal to raztolmačiti. Menil je, da se v istem času, v katerem se zasuča okoli preminice, zavrti tudi okoli svoje osi. Tako bi nam kazalo vedno in isto stran svojega površja. Zapazi se tudi, da površje ni na vseh mestih enako svetlo.

Luna III., kateri so dali ime Ganymed, je izmed vseh največja. Polumer ji je 5.790 kilometrov. Od Jupitri oddaljena je srednje 1.017.000 kilometrov ter potrebuje za svojo pot 7 dni, 3 ure, 42 minut in 33 sekund. Gostost ji je tri desetinaste gostosti naše zemlje. Iz tega se sme po pravici sklepati, da se nahaja na njenem površju tanka skorja.

O. Secchi je opazoval to luno z daljnogledom, ki jo je 1000 krat povekšal, da se je toraj videla velika ko naša polna luna. Zapazil je na njej neke lise in dognal, da ni bila vedno enakomerno razsvetlena. Iz tega je sklepal, da se v njener ozračju soparji in megle. Gotovo je, da obdaja to luno prav gosti ozračje, kakor so tudi razni zvezdogledi dognali s posojijo šara. Astronom Schaeberle je opazoval, da ta luna Jupitru obrača vedno le eno in isto stran.

Popolnoma dognano je pa, da je luna IV. obdana z ozračjem. Pred vsem potrjuje to šar s zasledili so to tudi s tem, da so opazili tvorbe v ozračju Svojo svetlobo hitro menjava kar more prihajati le od oblakov. V daljnogledu se tuintam vidi, kakor bi imela zobe. Zvezdoglanci iz tega sodijo, da mora imeti trdo jedro, ki ga psi mi radi gostega ozračja ne vidimo. Ozračje, ki nam je vidljivo, postane mestoma razdropano, zato se nam kaže luna zobata.

Premer IV. lune je 600 milij ali približno 4,505 kilometrov. Od Jupitri je 1.789.000 kilometrov oddaljena in se zasulecokoli njega v 16 dneh 16 urah 32 minutah in 11 sekundah.

Kakor že vemo, je učenjak Bernard L. 1892 našel še pete luno, ki je Jupitru najbolj bližu, namreč le 110.000 kilometrov daleč od njega. To je le tretjina daljave, v kateri je naša luna od zemlje. Da jo velikan s svojo privlačnostjo ne požre, se mora neznansko hitro sušati okoli njega, namreč 26 kilometrov na sekundo. Ker se tako bliskovito suče, potrebuje za svojo pot okoli Jupitri le kakih 12 ur. Ta luna je tako majhna, da na Jupitru ven površju pri mrakih nit sence ne dela.

Ali so na teh lunah živa bitja, o tem soditi je težavno, ker njih narava nam je vse premožna. Samo to moremo reči, če so tam "prebivalci", imajo na Jupitrovo ploščo izredno veličasten in diven pogled. Mislimo si našo luno 1.400 krat povekšano — tako vzhaja Jupiter notranji luni. To je velikanska luna in veličastno solnce ob enem, tigar pas se vije kakor gorostenas trak okoli orjaške oble ter tvori najslavitevno podobo, ki si jo moremo sploh misliti. Tudi četrtri luni se Jupiter prikaže še v 65 krat večji obliku, kakor se nam kaže polna luna.

Pesniki, ki se navdušujejo ob luninem svitu, bi tudi na Jupitru našli "široko polje". Kar pet lun bi morali občudovati. Naš France Prešern bi bil moral tam zapeti: "Lune sijajo kladva bijeo... "Kakine celi je v častih tudi pri Slo-

bii bile potem takem šele "srčne rane?" Slabo bi pa predložil na orjaku Jupitru radi peterih lun onim, ki "jih luna trka". Revedži bi bili gotovo vsi prav zmedeni, petkrat bolj ko na zemlji, ker kar pet lun bi jih trka- lo...

4. Spremljevalci Saturnovi

Radi silne daljave je težavno raziskovati in kaj gotovosti dognati o nadaljnih luninih svetovih.

Okoli Saturna kroži nič manj kot devet lun. Ako upoštevamo, da ima Saturn, kakor smo sišlišali, še čudovit trojen kolobar, moramo priznati, da voda okoli te preminice raznovrstnost, kakršne ne poznamo v vsem našem osolnčju. To je svet zase, skupen svet sredi svetovih, država sredi države.

Vse le lune krožijo okoli Sa-

turna od zapada proti vzhodu, in se ravna prav po istih zakonih, katere so zasledili tudi spremjevalci Jupitrovih. Kakšne so mase teh lun in kakšna je gostost njih tvarine, do zdaj še niso mogli dognati. Vse, kar se o tem piše, je več ali manj golo ugibanje. Pač pa vemo, da so tri lune precej večne, a njihovih polomerov ni bilo mogoče natanko preračunati. Ker ima Saturn še nekaj spremjevalcev, organizacij ali načinov za raziskovanje, da se ne strinja z dejstvom, ki so naravoslovno znanstvene dokazane.

Naravoslovje pripiča torej popolno svobodo modroslovju in veri, ako kdo ne trdi nekaj, kar se ne strinja z dejstvom, ki so naravoslovno znanstvene dokazane.

Evolucija, vsaj divja evolucija gotovih jurišarjev na Boga, še nikakor ni znanstveno dokazano dejstvo, dasi je govor obseg nekega razvita splono pripoznan; a recimo, da postane celo ta divja evolucija-opica! "Odkod opica?"

Ne Bog se vam, jurišarjem ne bo predal nikoli. Ostal bo in ostala bo vera nanj, vi pa si lahko razbijete svoje glave, kakor so si jih že mnogi.

Ne popolnoma, a vobče pričetim, besedam istega profesorja, ki je gotovo več, kakor kak zadušen slovenski študent, ali surov rdeči jurišar, ki piše v nekem članku svetovnem-naziranju: "Globoko pomembni je stari rek, da se mora narodu ohraniti vera. Narod brez vere prej ali slej začne odznotraj gniti; samo etična (moralna) vzgoja (brez verskega temelja) ne zadostuje." Ne, Bog je zavest, jurišarjem ne bo predal nikoli. Ostal bo in ostala bo vera nanj, vi pa si lahko razbijete svoje glave, kakor tudi od javnih večernih šol in od organizacij, ki nudijo tujerodcem brezplačno pomoč pri naturalizaciji, kot napr. F. L. I. S. 119 W. 41 Street, New York City.

"Po tem dnevu vse osebe, ki

želijo vložiti prošnjo za ameriško državljanstvo, naj si prikrbijo predhodni formul za prošnjo za naturalizacijo (Form 2214). Ta formul se lahko dobije od naturalizacijskega urada onega distrikta, kjer prosilec stanuje, ako ga zahteva pismo ali osebno, kakor tudi od javnih večernih šol in od organizacij, ki nudijo tujerodcem brezplačno pomoč pri naturalizaciji, kot napr. F. L. I. S. 119 W. 41 Street, New York City.

"Trba popolnoma izpolniti ta predhodni formul in ga pošesti poslati vodji naturalizacijskega urada določenega distrikta (Chief Naturalization Examiner). Priložiti treba prošnje "izjava o nameri" (pričevanje).

"Ako naturalizacijski urad najde, da je treba spričevala o prihodu (Certificate of arrival), ga bo urad sam prisreljel.

"V delavnico se Tvojo zrl" — ker Tvoj, o veliki Bog, je ves svet, delo Tvojih rok!

ZAHVALA.

Podpisana se iskreno zahvaljujem cenjeni družini John Graheka v Jolietu, Ill., za izkazano mi gostoljubnost na predvečer mojega odpotovanja v Cleveland. Hvala lepa, Mr. John Graheku, ker me je z avtomobil peljal na kolodvor. Dalje izrekam prisrčno zahvalo Mrs. Antoniji Struna, ker me je spremila do Chicaga. Zaeno kličem vsem johietskim znancem ter prijateljem prisrčni: "Z Bogom!" Oprostite mi, ker se vsled velike zaposlenosti nisem mogla od vas posloviti.

Mrs. Antonija Zupan.
Cleveland, O., 20. dec., 1923.

Manjka nama zadostnega izraza globoke hvaljenosti do cenjenih Clevelandčanov, ki so nama in najuni družini dne 18. t. m. v Knausovi dvoran priredili tako lep pozdraven, oziroma sprejemni večer. Lepa hvala za vdeležbo Mr. A. Grdini, Mr. J. Zulichu, uradnikom društva sv. Vida, uradnicem društva Marije Magdalene, Dr. Maliju, Dr. Omanu, Mr. P. Kogoru ter drugim vdeležencem tega večera. Hvala lepa vsem govornikom. Osobito lepo izrekam vrelem katalikemu pevskemu društvu "Lira" za nastop in tako krasno petje. V resnicici kaj takega nista pričakovala in tako lepega pozdravnega večera nisva za-

"Ob pravem času bo potem prosilec obveščen, kdaj in kam naj se zglasi skupaj s svojimi pričami v svrhu predhodnega izpita. Po tem izpitu dobi navodilo, naj se poda skupaj s svojimi pričami v urad klerkova pristojnega sodišča, kjer naj vloži končno prošnjo za naturalizacijo.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljanje:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 7501.

Naročnina:

Za člane, na leto \$1.20
Za nečlane \$2.00
Za inozemstvo \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 7501.

83

OB SKLEPU LETA.

Se pet dni, in letu 1923 nam bo za vedno vtonilo v neizmerno večnost!—Prav je in umestno, da se pri tej priliki živjo spominjamo starega leta, zaeno pa tudi pozdravljamo novo, polni nad in upanja na vse najboljše.

Leto 1923 bo v zgodovini naše podporne organizacije zapisano z velikimi črkami na vidnem mestu. Čemu? Baš to leto se je na XV. konvenciji odobrilo toliko važnih točk za njeni bodočnosti, razvoj in dobrobit, kakor še malokdaj poprej. Vse te važne točke je Vam naš sobr. gl. tajnik očrtal v zadnji številki "Glasila." Iz istih se da z mirnim srcem trditi, da naša K. S. K. Jednota gleda lahko v najlepšo bodočnost v vseh zadevah, in to lepo bodočnost nam bo začelo roditi novo leto, 1924, koje že danes iskreno pozdravljamo.

Gotovo eden izmed najlepših odmevov minule konvencije je vedno večje zanimanje za pravo bratstvo med nami, katero bomo dosegli v krogu bolniške centralizacije. Dasi ravno je bil to trd oreh, smo ga uspešno prebili, kajti ideja splošne bolniške centralizacije postaja od dne do dne bolj živa in močna. Skoro sleherni teden se prijavlja kako društvo v ta novi oddelek in med temi so celo največja med velikimi. Ako pojde stvar tako lepo dalje, bodo morda do prihodnje konvencije že vsa naša krajevna društva v bolniški centralizaciji.

Ko smo omenili, da je ta ideja predramila že velika društva, mislimo pri tem naše ugledno društvo sv. Vida, št. 2° v Clevelandu, Ohio, ki je tekoči mesec stopilo z vsemi moškimi člani v centralizacijo. Čast mu! Posnemanja vredno. Kakor smo čuli, premore označeno društvo okrog \$6,000 svojega lastnega denarja; ni mu bila sila okleniti se centralizacije. Ker se pa zaveda pravega bratoljubija, ker hoče s tem izpodobiti še druga večja in bogata društva, zato je glasovalo za skupno bolniško podporo.

Ali bi pri tej priliki smeli vprašati neko znano in veliko društvo tamkaj v solnčnati Koloradi, če bo sledilo v tem oziru društvo sv. Vida? Spominjamo se, da je ono zapadno društvo enkrat svoj pristop v centralizacijo že naznalo toda iz gotovih zadržkov se ta pristop še do danes ni vresnil. Stavili bi 100 proti 1, da če še ono (največje) društvo K. S. K. J. pristopi po novem letu v centralni bolniški oddelek, mu bodo sledila še druga. Da bi pač te naše skromne vrstice obrodile obilen sad! Mi smo trdnega prepričanja, da bodo vsa ostala večja društva K. S. K. Jednote iznenadili s svojim pristopom v centralizacijo povodom njenega 30 letnega obstanka začetkom aprila prihodnjega leta! To bilo v resnici največji jubilejni dar naši podporni materi.—

Vsek previden in praktičen trgovec naredi ob sklepu leta svojo bilanco, da se prepriča, je li kaj napredoval, ali pa nazadoval. Pregleda vse račune in knjige; presteje in preteha vse svoje blago, da zamore dognati vrednost svojega premoženja; iztira vse upnike in ukrepa, kako bi še na bolj uspešen način vodil svoje podjetje. Trgovec, ki se ogiba bilance, lahko globoko zabreže in nemore.

Kakor že omenjeno, moramo biti pri naši Jednoti obče, ali v celoti zadovoljni s toletnim poslovanjem. Do spele smo namreč do takih ugodnih številk, kakor še manj iščete v starih računskih knjigah. Baš to leto smo si za nekaj ugladili pot do čim večjega napredka v raznih oziroma. Vprašamo se pa lahko vsek posamezni član ali članica če smo leta 1923 v resnici kaj dobrega učinili za dobrobit našega krajevnega društva in v korist naše skupne podporne matere, K. S. K. J. Ali smo hodili redno na mesečne seje? Ali smo redno plačevali potrebne prispevke? Ali smo redno obiskovali bolne sobrate? Ali smo v resnici podpirali njih v dove in sirote? Ali smo se spominjali pokojnih sobratov in sester v molitvah? Ali smo gojili spoštovanje do drušvenih odbornikov? Ali smo tekmo leta pridobil kakega novega člana ali članico za društvo in Jednoto?—

To so vprašanja, na katera je dobro, da danes odgovarjam povsem odkrito. Blagor se onemu, ki lahko z mirnim srcem trdi, da mu pri teh odgovorih vest ničesar ne očita!

Kakor je treba, da vsak človek ob sklepu leta odpre svojo knjigo življenja, da naredi trdne sklepe za prihodnje leto, da slabo opušča in se oprime dobrega, kar mu bo v korist—tako naj tudi vsi naši člani in članice danes odpre knjigo delovanja za društvo in Jednoto. Ce že ne more na vsako izmed gornjih vprašanj povoljno odgovoriti, na redi danes trden sklep in zaobljubo, da boš skušal v bodečem letu delovati in živeti kakor vnet član ali članica naši dijene K. S. K. J. Marsikaj zamujenega se lahko še načeni in popravi s trdno voljo in resnim namenom. T sklepi ne bodo samo tebi koristili, ampak bodo v prid tudi vsem drugim—Ker tvoji naša K. S. K. Jednote veliko podporno družino, moramo biti vsi člani te družine enih misli, in enih sklepov, da bi ta družina napredovala in vživala kriсти bratoljubja.

Kaj bo pa v letu 1924? O tem smo že zadnjč na kratko omenili. Čakajo nas veliki časi in veliki dnevi: Tridesetletnica naše K. S. K. Jednote. Kakor smo proslavili njen

25 letnico v bolj skromnem obsegu, tako je naša dolžnost, da 30 letnico proslavimo na kar največ imponanten način. S tozadevnimi predpripripravami, začnemo lahko že danes! Vsak član in članica naj skuša do 2. aprila, 1924, pridobiti enega novega člana ali članico, in vsako društvo, ki še ne spada v centralizacijo naj do tedaj pristopi. Ako dosežemo to, potem bomo po vsej pravici lahko praznovati 30 letnico na tak način, kakoršnega še ni obhajala nobena druga slovenska podpora organizacija na svetu!—

Ob sklepu leta izraža uredništvo "Glasila" vsem cenjenim sodelnikom in dopisnikom prisrčno Zahvalo za njih sodelovanje in trud; zaeno jih prosimo še nadaljnje nakljenjenosti v prihodnjem letu. Istopak želimo vsem novim odbornikom krajevnih društev in novim glavnim odbornikom kar največ uspeha v letu 1924, da bi bilo njih uradovanje nam vsem skupaj v čast in ponos ter v našo celokupno korist!

ČEMU NI DOBRO OPREČATI PODPORNEGA DRUŠTVA?

1—Lahko se pripeti že prihodnje leto, prihodnji mesec, ali pa že jutri, da te zadene kaka nesreča. V tem slučaju bi bil ti podoben tatu, ki je odvzel \$1,000, ali \$500—od twoje žene in otrok.

2—Ker sem računal, da bo denar, označen v mojem zavarovalninskem certifikatu, gotova pomoč moji ženi, če bi postala slučajno vdova.

3—Ker smatram, da Jednotin certifikat ni kaka navadna trgovska listina, ampak je bogastvo cele moje družine.

4—Ker smatram, da bi bila moja družina brez zavarovanja pri kaki podporni Jednoti preveč prepričena svetu in bi je sama sebi smilila.

5—Ce pustim društvo, izgubim ono svoto podpore, do katere sem opravičen.

6—Tudi ce sem zavarovan pri Jednoti samo za \$1,000—ta svota po moji smrti moji družini za vedno ne bo zadostovala, ampak ji bo služila kot prva pomoč v nujni sili.

7—Ce pustim društvo in jednokrat na izgubi. Ako bi hotel zopet postati njen član, bom moral iz nova pristopiti, večji asesment plačevati; morda sem pa za zopetni pristop že prestar?

8—Ker smatram ta način varčevanja za zelo umestneza, ne samo zame, ampak tudi za vso svojo družino. Društvo in Jednota mi bosta stala na stare dni rada na strani. Kdor ne spada k nobeni podporni organizaciji, ta ni praktičen človek.

JESENSKO PISMO.

(Glasilu K. S. K. J. napisal
Ksaver Meško)

Kaj je svet in kaj živiljenje? En sam velik čudež božji. Čudež, ki bi lahko bil neskončno lep, ko ga ne bi vsak dan pljuvali ljudje z gnušo voje nenasitnosti in ga vsako rogo omadeževali z zlogo svojih

Cudovita jesen. Svet je kator lepe sanje, ozračje kakor opa sreča. Solince, da se človeku srce smeje kakor oko torku, ko mu pokaže kraso, ki je ni videl še živ dan, ki je komaj sanjal o nej v tihu, blagoslovjeni noči. Toploti žalov nad zemljo, voljna in božajoča kakor v brsteči polnili. V zraku plavajo, kakor od tihega hrepenjenja gnane rebrne nitke, nežni Marijini asci v gorovju gori proti cerkvi Sv. Ursule (1,600 m). Zeleni smrečje; a vmes gore vrivi bukev in gabrov s tlimi olameni; ob robovih gozdov zmirajo breze, kakor v globoki žalosti povešajo veje. Tudi tozaste krone mecesnov izgubljujo živilensko zelenje ter so do dne bolj rjave: umi in smrti cveto nasprotni. Žalosti zrak trepeče tih, sladka, a ob vsi sladkosti neskončno melanholična in otočna žaloba: o lepoti živiljenja pojeni v bridkosti umiranja in trohjenja.

Pri nas doma pravijo ob takih bučnih jesenskih in pomladanskih vetrovih: "Spet se je nekdo obesil. Daj Gospod mir njegov duši!"

In te dni, ko tako divja ne-mir v prirodi, je hotelo ljudstvo, ki se bahato ponaša z dvatisočletno kulturo, umoriti slovenski in hrvaški narod, ki sta po nemili usodi, po krivnosti in brezvesti mogočnikov tega sveta in po nenasitnosti zemlje lačnih voditeljev tega ljudstva prišla pod njegovo ob-

last. Se mu li bo ta morilna nakanca posrečila? Če se mu posreči, bi morali mi, ki smo del tega mučenega, trpečega, umirajočega ljudstva res obupati nad človeštvo in nad Bogom. Čemu nas je ustvari, kak je njegov namen z nami? Ali, da le trpimo, da smo sužnji in bodemo vekomaj, da v bolečinah umiramamo in ginemo pod tujo silo?

Trpimo! Vsa domovina se je dvignila zoper laško barbarstvo, ki je vrgla iz šole slovenski jezik, ki hoče zadaviti slovenske liste naredbo, da morajo vse članke prinesi tudi v laškem prevodu. Vsa domovina je zakrila v bolesti, v srditi jezi, ob kriviči, kakršne ne pozna zgodovina. Na protestnem shodu v ljubljanskem "Unionu" je govoril tudi Amerikanec, g. Lee Meriwether, ki je s gospo soprogo predstavil g. konzul Švegel. Kot zavornik svobode narodov je ta pravčni ameriški politik in priatelj Wilsonov rekel v angleškem jeziku:

"Dasi sem kratko časa v vaši deželi, vendar sem videl že mnogo, kar mi je vzbujalo občudovanje in ljubezen do vaše domovine. Vaše veličastne govorite res lepe in mogočne, toda že večji je duh svobode, ki živi v vas. Pred tisoč leti so prišli Nemci v vaše kraje in vaša zemlja je bila zatirana in razdeljena med nje. Počkušali so vas germanizirati, toda niste izgubili svojega jezika, marveč so se oni morali naučiti vašega. Stoletja so poskušali Habsburžani udušiti ves razvoj vašega naroda, toda vaš duh je postal čvrst do danes. Toda, priatelji, cesar Nemci niso zmagli in pri čemer so opešali Avstrijo, tega tudi Italija ne bo dosegla. Vsa zgodovina nam pravi, da duha ponosnega naroda nikdar ni mogoče obvladati. Tirani so uspevali za kratko dobo, konečno pa so vzbudili ljudstvo in bo tudi uspelo. Slučajno ne morem govoriti vašega jezika, toda sreča naj govoriti isti jezik.

"Nocoj govoril Amerika svoj jezik s svojim srcem v vašo korist. Moja kakor vaša domovina se imenuje 'nova dežela.' Novi narodi delajo napake, pa izkušnje se učijo. Tako bo mlada država Jugoslavija postala tekom časa ena najmočnejših držav na svetu. Kot državljanove nove države onstran Atlantika vam govorim kot državljanom ene najnovejših držav v zgodovini ter vam sporočam to-le do srca Amerike: Vztrajajte pri načelih nezavodnosti in svobode! Storite to in bodite uverjeni, da bo vaša veličina in sreča zagotovljena. V imenu svoje domovine Amerike vam želim vso srečo in uspeh, tudi v tem bo.

Takrat označuje, kot "contract laborer" (vnaprej najete delavce) vse inozemce, kateri so prišli v Ameriko vsled načela svobode in najširše demokracije, povzdignite svoj glas, ožigajte to neuvjetno gaženje človeških pravic!

Ko boste to brali, vam bodo zvoni blagoslovjeni svetonočni zvonovi. Naj bi v vašo pomoci zavrnili kedaj mir in sreča tudi našim pod tujim jarom trpečim bratom! Mir in blagoslov božični vsem, ki so onstran blage volje!

Na Selah pri Slovenjgradcu, 12. novembra, 1923.

"POGOBENI DELAVCI".

Pred kratkim je neki tako razširjeni časopis na Danskem v enem članku o priseljevanju v Ameriko svetoval svojim čitateljem, ki bi radi šli v Združene Države, naj si še pred odhodom priskrbijo službo v Ameriki, če da bodo potem pri-

puščeni v deželo brez vseh težkoč. Brezdomno tudi drugi časopisi drugje po Evropi dajejo take nasvete in mnogo ljudi misli, da je temu lahko. Resnično pa je ravno narobe. Nasvet dotičnega časopisa je bil tako gorosten in utegne imeti tako usodenoljubiv posledic za ljudi, ki se dajejo pregovarjati, da je danski oddelok Foreign Language Information Service takoj poskrbel za to, da se danski časopisi v starem kraju pravilno podčuvajo v dotednih določbah priseljeniškega zakona. Ali kakor rečen, tudi drugje — in tako tudi pri naših ljudeh — vladajo dostikrat populoma kriv pojmi o tem, da-li je boljše zagotoviti si poprej delo v Ameriki ali ne. Resnica je ta, da Združene Države ne dovoljuje vstopa v zemljo takoj pogodbenim delavcem (contract laborer), t. j. onim, ki so si zagotovili delo še pred svojim prihodom v Združene Države.

Nekatere druge dežele, n. pr. v Južni Ameriki, ne le da ne delajo nikakih težkoč takim "pogodbenim" delavcem, marveč jim dajejo prednost pred drugimi in celo jim nudijo razenje olajšave. All Združene Države zavzemajo ravno nasprotne stališča. Morda iz te razlike priseljeniške politike je nastala zmešjava in nesporazumljivje. Združene Države — treba zapomniti si — izključujejo "contract labor" in dovoljujejo vstop le onim "pogodbenim delavcem, glede katereh zakon napravlja izrecno izjemo.

Ze od 1. 1885 so ameriški priseljeniški zakoni prepovedali prihod takozvanih "contract laborers," nameč delavcev, ki so bili že v starem kraju najeti za delo v Združenih Državah. Da je bila ta določba vsekaznjena, je pripisati delavci, ki so v Združenih Državah po 29 juniju, 1906. Od sedaj naprej bodo vsi kandidati brez ozira na datum svojega prihoda izpolnili najprej formul No. 2226 (Request for Certificate of Arrival), ako so prišli v Združene Države po 29 juniju, 1906. Od sedaj naprej bodo vsi kandidati brez ozira na datum svojega prihoda izpolnili najprej formul No. 2214 (Preliminary Form of Petition for naturalization). Vzelo bo seveda nekaj časa, dokler bodo te nove tiskovine razdeljene po vsej zemlji in dokler pridejo v reke vsem kandidatom za državljanstvo. Radi tega bodo naturalizacijske oblasti sprejemale do tega tudi prošnje za spricelovalo v tem času v enakem delu. S tem je tudi prišlo v Ameriko mnogo inozemcev, ki niso imeli dosti denarja za svoj prevoz in ki niso prihajali, da bi se tukaj nastanili, marveč le radi omamljivih obljub delodajalcev, katerim je bilo le do tega, da dobijo delavce po ceni. Da se temu v okom pride, je kongres vzakonil takozvano "contract labor postopek."

Zakon označuje, kot "contract laborer" (vnaprej najete delavce) vse inozemce, kateri so prišli v Ameriko vsled načela svobode, podpore ali pregovarjanja oseb, ki so jim obljubili ali ponudili delo, naj bo ta ponudba ali obljuba resnična ali goljufiva, ali kateri prihajajo vse ustnene, pismene, ali tiskane, izrecne ali prikrite podgovde v svetu kateresガbidi del, kakor tudi one delavce, ki so prišli vsled oglasov za delo, tiskanih, objavljenih ali razdeljenih v inozemstvu.

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST. JOLIET, III.
SOLVENTNOST: K. S. K. J. ZNASE 10036%

Od ustanovitve do 1. decembra 1923 znaša skupna izplačana podpora \$2,280,905.00.

GLAVNI URADNIK:

Glavni predsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St. Joliet, III.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: John Mravintz, 1022 East Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St. Joliet, III.
Zapisnikar: John Lekan, 406 Marble St., Joliet, III.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, III.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Ažbe, 620—10th St. Waukegan, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNJI ODBOR:

Frank Opeka, st. 26 Tenth St., North Chicago, Ill.
Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.
John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
John Germ, 817 East "C" St. Pueblo, Colo.
Anton Nemanič, st. 1000 N. Chicago St., Joliet, Ill.

POROTNI ODBOR:

Martin Tešak, 1201 Hickory St., Joliet, Ill.
Frank Tremphus, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.
John Wuksinich, 5031 W. 23. Place Cicero, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Joseph Russ, 6519 Bonita Ave., Cleveland, Ohio.
R. F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.
John Deelman, Box 529, Forest City, Pa.

UREDNIK "GLASILO" K. S. K. JEDNOTE:

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 7501.

JEDNOTIN ODVETNIK:

Ralph Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se sednoti naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, III., dopisne, društvene vesti, razna nazzamila, oglase in naročino na "GLASILO", K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Iz urada gl. tajnika K. S. K. Jednote.

DOLOČBA ZA DRUSTVA CENTRAL. BOLN. ODDELKA.

Pri minuli (petnajsti) konvenciji se je določilo, da se bo članstvo centralnega bolniškega oddelka s prihodnjim letom lahko zavarovalo za \$1.00 ali \$2.00 dnevne bolniške podpore.

Mnenje vrhovnega zdravnika Jednote, kakor tudi mnenje podpisane je bilo, da bi se moral vse oni člani(ice), ki se bodo hoteli zavarovati za dva dolarja dnevne bolniške podpore, podvreči zdravniški preiskavi, prej nego bi se jih zamoglo vpisati v razred \$2.00 dnevne bolniške podpore. Ker ima pa pri tej zadevi odločevati le članstvo spadajoče v centralni bolniški oddelk, zato se je dne 12. sept. t. l. o tem obvestilo in napravilo vse društva centralnega bolniškega oddelka, da njih članstvo odloči, kako naj se v tem oziru stavi točka v pravila. Večina društev, je prišla do zaključka, da je točka velike važnosti in je sklenila, da vsi člani in članice, ki se bodo zavarovali, za \$2.00 dnevne bolniške podpore, se morajo prej ko bodo sprejeti v omenjeni oddelki zdravniški preiskati.

Uradno se torej naznanja, da ker je večina društev spadajočih v centralni bolniški oddelk določila, da se morajo člani in članice prej pustiti zdravniško preiskati, nego se zmorejo zavarovati za \$2.00 dnevne bolniške podpore, zato je postala omenjena točka pravomočna in se prosi, da vse društva kakor tudi posamezni člani in članice centralnega bolniškega oddelka, predstojecje pravilo upoštevajo ter se po istem ravljajo.

Za glavni urad K. S. K. Jednote,

Josip Zalar, gl. tajnik.

Slike iz Belokrajine

Spisal dr. Franjo Ogrin.

(Nadaljevanje)

Lov na divjega presiča in medveda.

V belokranjskih hriščih se ne skriva veliko divjačine. Tu di redkih vrst ni.

Pred leti pa se je pojavila tam lovška posebnost, divji prešiči in medvedi, ki smo do takrat o njih čuli, da živita le v obširnih Auspergovih gozdih na Kočevskem.

Odkod, zlasti divji prešiči? so se spraševali belokranjski loveci. Nič čudnega bi ne bilo, aki bi se bil prikljal iz kočevskih ali hrvatsko-bosanskih šum, toda ljudska govora je pravila drugače.

Merjasec, ki mu je morda postal ned domaćimi svinjami preveč dolgas, je pobegnil v gozd. Več let je samotaril okrog, drvarji pa tudi drugi ljudje so ga videli tu in tam. Dobil pa je za tovarisko tudi podivljano svinjo. Rodila sta mlade in njun rod že pristno divji, je začel strašiti obenem s starši po Gorjancevih gozdih na Gorjancih in po belokranjskih lozah.

I.

Bilo je še v mirnem času. Novice o divjem prešiču so postale čedljive hujše. Tu je opašil cloveka, tam požrl kozru ali krompir na njih.

In belokranjski loveci so šli v posvet. Ali bi ga, ali ga ne bi? In kako? Ako se priredil lov z gonišči, je nevarnost, da pohrusta divji prešiči katerega izmed njih. Obveljalo je te-

daj po dolgih gostilniških raz-

pisarno in na njem dve puški. V njihovo senco je sedel polvelnik in še drugi.

Ko teče lovec Brzostrel proti gozdu zunaj kraja, se domili, da je v naglici pozabil vzeti seboj streljivo. Hitro se okrene. Spotoma ga sreča gorejni vojaški voz, toda oni, ki so bili na njenem, so ga zman spraševali, odkod in kam in ga vabili k sebi, samo odmigaval je. Pobravši doma naboje, pa se je vrnil tako urno, da je skoro še voz dotekel.

Na mestu so. Začne se priduranje. Brat onega fanta, ki je, pašo živino, hkrati zagledal v šumi nekaj rjavega, pa takoj splezal na drevo, je kazal pot. Oprezno, z nabitim puškami so se poglabljali lovci v gozdno globino. Preiskali so vso okolico, kjer je zlezel pastir na drevo—takrat jo je že popihal domov—motrili vsako navidezno sled, toda zman. Mrak je že legal na zemljo in lovci so se utrjeni vrnili na trato, nazadnje tudi najpodjetnejši in najvztrajnejši.

Misljam, da se godi povsod med Slovenci, da, med vsemi narodi enako. Pri vsaki priliki, vsaki slovesnosti se je in pije, torej ne samo, kadar se človek rodi, poroči ali umrje. Tudi za našimi loveci je prišlo meso in pijača.

Po kontanem pogonu so zapazili ogenj in ta je razsvetljeno—mogoče tudi radi varnosti—velik, polkrog okoli države. Golaš je že vabljivo cvrčal, sladka kapljica je močila med lovom osušena grla. Na medveda se je že pozabilo. Tu zagomati v gošči. Da ste jih videli naše lovec. Kakor na povelje so zagrabili eni za puške, drugi pa so strmeč obstali. Rezek pisk in trd glas: kdo je? zleti od taboriča proti gozdu —Nobenega odgovora—Se enkrat—vse tiho. Lomastenje prihaja bliže in bliže, napetost, pogum in strah pa rastejo. Pa glejte, iz loze stopi lovec Dobročil, v kmečkem predpasniku od glave do nog, s torbo ob pasu, s puško čez ramo in golorkom.

I kdo pa be natikal druge čevlje, kadar hiša gori, in se preoblačeval kakor zahteva morda prilika, ako je sila velika. Tako je tudi ta lovec vrgel hitro nekaj lovskega nakanata naše, pa hajd v goščave proti medvedu.

Na mah je vsem odleglo.

Golaš, zalist s pristnim stražnorščanom, pa je dišal tudi brez medvedove kože.

Glavni dobitek.

Kdo bi ne bil rad bogat?! Razen pobožnih menihov, že popolnoma obupanih devic, ga niso izpuštili pse. Napeto pričakovanje. Uro—dve urini. Bilo je pač par zajcev pognanih in ti so tudi padli, o prešiču pa ni bilo ne duha ne sluha.

Slednjič se je dalo znamenje, da je konec lova. Lačni so lezli loveci skupaj; enega najbolj zgovornega in vodilnega pa je manjkalo. Po dol-

godi iskanju so ga našli v neki dragi pri ognju. Vprašajočim je v zadregi odgovarjal, da ga je zeblo, loveci pa so vedeli, da mu je—upadel pogum.

II.

Bilo je sredi med vojnimi grobam na bojnih poljanah.

Nekega dne, že proti večeru je počil v večjem kraju glas: "Medved, medved! Pastir se ga je tako prestrašil, da je smuknil uredno na drevo, odkoder si ne upa dol."

Lovec Brzostrel je sedel ravno pri delu, ko shiši to novico. Kar s stola ga je hitlo. Dvoje čustev je zaplalo v njegovem sreču: lovaka strast in usmiljenje s svojim bližnjim. In bil je že doma in na potu s puško čez ramo.

Glas o medvedu je segel tudi do vojakov, ki so bili takoj pripravljeni pomagati. Po najkrajšem času je stal voz pred

"Seveda," ga je zavrnil ta ali oni izmed navzočih. "Saj imata dopis od kreditne banke v Ljubljani."

In šlo je dalje: "To je sreča, to se vama bo godilo, vsega bodeta imela na razpolago. Pa kaj bodeta le s tolikim denarjem?" Zeni obč osrečenec sta že v duhu in na glas izbirali svitle svilene bluze, dražestne čevelčke, pa moderne kluboke. Tudi sta predlagali, da se ta izredni dogodek praznuje z razposajenim in živahnim krokom, na katerem naj se vsak udeleženec po več letih suhe in lačne vojske enkrat pošte na napisje, seveda na stroške radodarne sreče.

Toda Jovo in Pero sta ugovarjala, da ne gre prehitro denarja trošiti, da bo mogoče vojska še dolgo trpela in draginja še več.

Dramatični prizor je bil na višku in Pero je hotel, da se že začne peripetija.

Drezal je v Jova in mu šepnil glasno: "Za Boga, nehajava!" Toda Jovo ni hotel.

Na vsem obnašanju dozdevnih osrečencev je bilo toliko nenašavnega, prikrivanega, da ne bi bilo težko spoznati kome-dijo. Toda nihče ni nič videl, nič čul in ne razumel. Čudno! Morda pa so nekateri položaj spoznali, pa so nalači molčali.

Počasi se je začela skupina razhajati, ostala sta Jovo in Pero sama. Tedaj pa smejanja med njima ni hotelo biti ne konca ne kraja.

(Dalje prihodnjič)

Agitirajte za K. S. K. Jednote!

Zadnja pot na sv. Višarje.

Jos. Lavtičar:

V zračni črti, dolgi 16 kilometrov, se je ob jutranjem solncu svetlikala cerkev na Svetih Višarjih.

Ko so severu že skoro eno leto bobnili topovi ter so se mogoče države borile za prvenstvo, se Italija še ni odločila, na katero stran da prestopi; slutilo pa se je, da bo prelomila tridesetletno zavezniško pogodbo z Avstrijo in se pridružila njenim sovražnikom. Slutnja se je uresničila. Binkoštno nedeljo 23. majnika 1915 so Italijani že prožili bombe proti Kaninu in Rombonu, v katerih obližu je stalo svetišče vojska z Lahi. Cilka je nezaupno gledala tuje može z ogoreliimi obrazimi in ščetinstvenimi brkami. Poleg tega je začela hoditi bolj počasi. Tožila je, da jo žulijo čevljii in da jih mora sezuti. Zvezala jih je in nesla čez ramo. Koga drugača bi bila zbadala poščena pot, deklica pa se je navadila že doma Evinih podplatov ter držala prav dobro korak z nimi. Vendar se je nam smilila in eden izmed vojakov jo je dvignil na leseno mulino sedlo ter jo zavaroval tako dobro, da ni mogla pasti na nobeno stran na tla. "Dir singen noch die Vogelein" jej je dejal in v očeh so se mu zalesketale solzne. Gotovo se je spomnil svoje družine, ki jo je moral zapustiti doma in oditi v vojsko.

"Uns krachzen aber die Raben" je dostavil njegov tovariš.

Za Cilko je bilo sedaj novo veselje, ko je brezkrbo sedela na marmulinem hrbitšču; le žal, da ta zabava ni trajala prav dolgo. Vojači so nameč z mulami ostali na planini, naju pa je čakala še polurna hoja do vrha. Po grapah je ležalo precej snega, pot pa je bila kopalna. Vendar se je začela prikazovati Montaževa glava, ki jej pravijo Nemci Brandkofel (2754 m). Ob vznožju gorovja se odpravila globoka zarezana v zemlji skalovjem obdana dolina Zajzera, slična naši Planici ob izviru Save-Dolinke.

Pri zidanem znamenju na vrhu sedla se je obrnila pot na desno ter se vila ob hribu semčinje. Mnogi se kar niso mogli ločiti od cerkve ter si brisali solze iz oči. Čeprav človek v starejših letih rad ostavi mehka čuvstva in ne živi več toliko v sreču nego v glavo, vendar zadenejo tudi njega taki prizori do dna duše.

"Kaj pa zvonovi?" smo vpraševali.

"Najprej spravimo Marijo v zavjetje, potem pride drugo na vrsto," so odgovorili možje.

Vsek višarski romar se spo-

minja ondotnega blagoglasnega zvonjenja. Kakor bi jih slišal še danes, tako živo mu dobro na ušesa klicarji tamošnjega zvonika. Zdelo se je, da je cutil tudi mrtvi bron tisto vremeno, ki je zahvalnila zvonu.

Cilka je kar gledala in njezini govorila, v meni pa je vzbudil točak spomin na bodočnost svetinja, čeprav je bila takrat še prikrita usoda, ki je zadevala Sveti Višarje.

Drugi dan 17. majnika sva

šla od doma. Cilka je bila kakov v raju. Bregarica je bila liko blekla ter je v robec povzročila toliko gledanja, da se vse vratila po čevelčki, pa moderni klobuke. Tudi sta predlagali, da se ta izredni dogodek praznuje z razposajenim in živahnim krokom, na katerem naj se vsak udeleženec po več letih suhe in lačne vojske enkrat pošte na napisje, seveda na stroške radodarne sreče.

Toda Jovo in Pero sta ugovarjala, da ne gre prehitro denarja trošiti, da bo mogoče vojska še dolgo trpela in draginja še več.

Druži dan 17. majnika sva

šla od doma. Cilka je bila kakov v raju. Bregarica je bila liko blekla ter je v robec povzročila toliko gledanja, da se vse vratila po čevelčki, pa moderni klobuke. Tudi sta predlagali, da se ta izredni dogodek praznuje z razposajenim in živahnim krokom, na katerem naj se vsak udeleženec po več letih suhe in lačne vojske enkrat pošte na napisje, seveda na stroške radodarne sreče.

Cerkvene razmere v Prekmurju.

Jugoslovansko Prekmurje meri 970 štirj. km., torej eno desetino Kranjske, ali po cerkveni statistiki dve dekaniji. Prebivalcev je vseh skupaj 92.000. Od teh je 74.000 Slovencev, 14.000 Madžarov in 2000 Nemcev, 2000 drugih. Po veri je 66.000 katoličanov, 24.000 evangeličanov in 2.000 drugih.

Prekmurski protestanti (23.000 luterancev in 1000 kalvincev) so v Jugoslaviji stopili v zvezo z jugoslovenskimi nemškimi protestanti in si ustanovili v Zagrebu najvišjo cerkveno oblast. V eni dobi bo Nemec najvišji dostojanstvenik, Slovenec pa njegov namestnik, v drugi dobi bo prvi Slovenec, drugi Nemec.

Prekmurski katoličani so spadali pod škofijo Sobotiče (Szombathely), kjer je bila že l. 840. župnija, kakov se pravi v šematsizmu slobodni škofije, torej že v Pribinovem in Kocelovem času. Slobodni škofiji pa je ustanovila še cesarica Marija Terezija l. 1777. s tem da je odvzela dele gjurski (Rab) in vesprimske škofije. Zdaj je slobodna škofija po 146 letih svojega obstoja razdeljena na tri dele. Precej nad polovico škofije še ostane kot slobodna škofija slobodnemu škufo grofu Mikešu, znanemu monarhistu v prilog Habsburžanov. Skoro ena četrtina škofije je v Gradiški (Burgenland), ki je prišla pod cerkveno oblast dunajskega nadškofa. Prekmurje pa pride s 1. decembrom pod cerkveno oblast mariborskog škofa.

Prekmurski katoličani so spadali pod župnije z 10 pastorji. V 8 župnjah se pridiguje slovenski (seveda prekmurski) v 2 navadno po madžarsko, v Dománjovčih in v Hodešu, ob severovzhodni meji.

Katoličani imajo v dveh dekanijah (Dolnja Lendava in Morska Sobača) v celem 18 župnjah. Ena župnija, Hodoš kot devetnajsta, se je v zadnjem času upravljala združenom z župnijo Krčica (Kereza) na madžarski strani. Katoličani iz Hodoša se zdaj hodijo k službi božji čez državno mejo. Dobro bi bilo, da bi se ta župnija obnovila in razpala cerkev zopet pozidala. V 16 katoličnih župnjah se pridiguje slovenski (prekmurski), med njimi v eni tuintant madžarski, v drugi (na stajerski meji) tuintant nemški. V dveh župnjah t. j. v Doljni Lenavi in v Dobrovniku se je v zadnji madžarski dobi pridigovalo samo madžarski. Nekaj se je v teh dveh župnjah pridigovalo tudi slovenski, ker je dosti slovenski okoličanov.

Ko je prišlo Prekmurje v jugoslovansko upravo, je bil dolnjelendavski dekan in častni kanonik tako lojalen, da si je izprosil, ker sam ne zna slovenski, dva slovenska kaplana, ki se sicer nista pridigovala slovenski, pač pa učili slovenski veronauk v okoliških slovenskih šolah ter v slov. razredih v Doljni Lendavi. V Dobrovniku sta župnik in kapelan Madžara, ki ne znata slovenski. V slovenske razrede v Dobrovniku in v okoliških slovenskih krajih Kobilje hodi katehizirat župnik iz sednega Bogojne ali pa uče slovenski veronauk učitelji.

V teh urejenih 18 katoličnih župnjah je skupaj 28 duhovnikov, 18 župnikov in 10 kaplanov. To število je komaj zadoščalo v madžarski dobi. Večina prekmurskih šol je namreč verskih. Zato so v teh verskih šolah učili veronauk tudi učitelji, duhovniki so prišli le redko v šolo. Ker pa v Sloveniji ni navada, da bi učitelji učili veronauk, skušajo tudi prekmurski duhovniki hoditi v šolo, če le moreno. Šol je namreč za tako malo število

duhovnikov že preveč. Ko smo dobili Prekmurje je bilo 168 razredov, zdaj je že 210 razredov, ker je število otrok vedno večje in učni red vedno polnejši. Na en razred pride 63 otrok. Šol pa je vseh 89 in sicer 33 državnih, 38 rimskokatoličnih, 12 evangeličanskih in 6 občinskih osnovnih šol. Povrh sta dve štirirazredni mestščanski šoli in petrazredna gimnazija. Zato je potrebno, da še pridejo na nekatere mesta novi kaplani ali kateheti. Od teh 28 katoličnih duhovnikov je samo polovica rojena v Prekmurju, drugi so rojeni na Madžarskem ali sedanju Slovaškem ali v sedanji avstrijski Gradiški (Burgenland). Največ teh Neprekjurcev je hravatskega pokolenja, so gradiščanski ali Beli Hrvati. Ti Hrvati pa sevno znajo prekmurščino, ki so se je naučili v Prekmurju. Slovenskih prekmurskih duhovnikov je še nekaj malega v madžarskih slobodnih škofijah, med njimi kanonik in ravnatelj škofiske piskarne dr. Franc Rogač. Ali bodo ti prekmurski domačini prisli zdaj v Prekmurje, se še ne ve. Čudno pa je, da Prekmurje nima niti 28 svojih domačih duhovnikov. Krivo temu je bil, ker niso imeli v svoji srednji gimnaziji. Zdaj bo to drugače. V Murski Soboti imajo svojo gimnazijo, ki ima v prvih petih razredih 140 dijakov. Sicer pa je že zdaj pet prekmurskih slovenskih bogoslovev, ki jih so v Mariboru, eden pa je v Slobodni Soboti, ki pa mogoče pride zdaj tudi v Maribor v bogoslovje. S tem šolskim letom dovršijo že trije izmed teh svoj studij ter lahko nastopijo službo v Prekmurju. Zato bodo prihodnje jesen že vsa najnovejša duhovniška mesta zasedena.

Kraji, v katerih bivajo prekmurski Slovenci, so spadali pod oblast slovenskih knezov Pribina in Kocela. V njuni vojvodini je deloval tudi slovenski apostol sv. Metod, ki je uvedel slovensko službo božje v oznanjal evangelij v slovenski besedi. S smrtnjo sv. Metoda (v 9. stol.) je zamrla božja beseda v slovenskem jeziku v teh krajih. Prišla je 200 let pozneje madžarska doba. V tej dobi ni noben madžarski škop pridigoval v teh krajih v slovenskem jeziku. S prihodom slovenskega škofa Karolina se bo v nekdanji Kocelovi državi priznac zopet čula slovenska beseda božja. Blagoslovjen naslednik sv. Metoda na njegovih potih!

Kristus z morja.

Napisal Anatole France.

Tistega leta se je več ljudi iz Saint-Walery-ja, ki so bili v lov na ribe, utopili v morju. Našli so njihova trupla, kot so jih valovi priplavili z ostanki njihovih bark vred na breg in devet dni dolgo si lahko gledal, kako nosijo po strmi poti, ki pelje k cerkvi, na rokah rakve, katerim so sledile kokoje vode pod svojimi velikimi črnimi plašči kakor sive topisemske žene.

Tako sta bila pokopana lažiški gospodar Jean Lenoel in njegov sin Desire v veliki cerkveni ladji pod obokom na katerem sta dala nedavno obesiti v dar Naši Ljubi Gospa celotno opremljen brod. Bila sta moža pravčna in bogaboga. In g. Guillanne Trupheme, saint-Walery-ki župnik je, podelil vse odvezo, dejal z gobo, ki so ga dušile solze:

"Nikdar niso bili nešeni v sveto zemljo, da čakajo tam božje sodbe, bolj pošteni ljudje in boljši kristjani, kateri sta bila Jean Lenoel in njegov sin Desire."

In medtem, ko so ginevale barke s svojimi gospodarji ob obali, so se velike ladje prevrzelice na širokem morju in ni bilo

lo dneva da ne bi bilo prineslo morje ostankov kakre razbitne ladje. Tako so otroci, ki so vesili na neki barki, ugledali nekega jutra ležati na morju neko postavo. Bila je podoba Kristusova v naravnih velikosti, izrezana iz trdega lesa, z naravnim barvo in ki je bila videti starinsko delo. Dobri Bog je plaval na vodi z iztegnjenimi rokami. Otroci so ga potegnili na breg in ga prinesli nazaj v Saint-Walery. Celo je imel obdan s trnjevo krono; noge in roke so mu bile prebolene. Toda manjkali so žebli, kakor tudi kriz. Imel je roke, ki so odprte, da se žrtvuje in da blagoslavlja; tako se je zdel tak, kot so ga bili videli Jožef iz Arimateje in svete žene tisti čas, ko so ga pokopali.

Otroci so ga izročili g. župniku Truphemu, da je bil našel na obrežju pravi kriz Našega Gospoda.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Vendar je g. Trupheme, ki ni prenehal razmišljati o skrivnosti Križanega z oceana, iznenadio to, kar je povedal pravkar ubogi neumnež. Podal se je s cerkvenikom in dve mački klučarjem na kraj, kjer je otrok dejal, da je videl kriz in je našel tam dve deski, opremljeni z žebli, kateri je bilo morje dolgo časa plovilo semterja in ki sta v resnicu tvorili kriz.

Bili so to ostanki iz davnega brodoloma: Na eni teh desk sta se mogli razložiti dve krizi. J. in L. in ni bilo lahko dvomiti, da ne bil pred petimi leti s svojim sinom poginil v morju.

Pri tem pogledu so se začeli cerkvenik in klučarja posmehovati bedaku, ki je imel polomljene deske čolna za kriz Jesuza Kristusa. Toda g. župnik Trupheme je prekinil njihovo morevanje. Bil je veliko premišljeval in veliko molil, dokler je prišel Križani z oceana med ribiči in skrivnost nekončne ljubezni se mu je začela svitati. Pokleknil je na peseck, zmolil molitev za rajne vernike, nato je velel cerkveniku in klučarjemu odnesti ta ostanek na ramenih in ga oddolžiti v cerkvijo. Ko je bilo to izvršeno, je dvignil Križanega iznad oltarja, ga položil na deski z barke in ga je pribil sam nanj z žebli, ki jih je bilo naglodalo morje.

Na njegov ukaz je zavzel ta kriz takoj drugi dan mesto Križa iz zlata in žlahtnih kamnom nad klopo za cerkvene predstojnike. Križani z morja se ni nikoli več ločil od njega. Hotel je ostati na tem lesu, kjer so umirali možje, kličoč na pomoci njegovo ime in ime njegove matere. In tu se zdi, da govor, odpričajo napol svoljeno z svojimi darovi, da se dvigne nov kriz, lepiš kot prvi in vrednejši, da nosi Tistega, ki je odkupil svet.

Takrat je občutil, da so to čudežne stvari in premišljeval o njih z vso preudarnostjo. Naslednjo nedeljo je govoril o tem na prižnici svojim župljanim in jih naprosil, da priporomorejo s svojimi darovi, da se dvigne nov kriz, lepiš kot prvi in vrednejši, da nosi Tistega, ki je odkupil svet.

Revni ribiči Saint-Waleryski so darovali v denarju, kolikor so mogli, in vloge so prinesle svoje prstane. Tako da je g. Trupheme lahko šel takoj v Aberville naročiti kriz iz črnega, zelo sijajnega lesa in nad njim listič z napisom INRI v zlatih črkah. Dva meseca pozneje so ga namestili istom kakov prvega in so pritrudili nanj Križanega med suličem in gobo.

Toda Jezus ga je popustil kakov onega in šel, kakor hitro se je znočilo, leč na oltar.

Ko ga je g. župnik zutraj našel ondi, je padel na kolena in dolgo molil. Glas o tem čudežu se je razširil vse naokoli in amščanski dame so začele zbirati za Križanega v Saint-Waleryju. G. Trupheme je

dobil še iz Pariza denarja in draguljev in žena mornariškega ministra, gospa Hyde de Neuville, mu je poslala srce iz demantov. Vse to bogatstvo so dali na razpolago nekemu zlataru v ulici "Saint-Sulpice," ki je sestavil v dveh letih kriz iz zlata" in dragih kamenov; posvetili so ga drugo nedeljo po Veliki noči leta 18... v cerkvi v Saint-Waleryju z veliko slovesnostjo. Toda Tisti, ki ni odbil kriza bolečin, je učel s tega tako bogatega kriza in se je vlegel znova na belo platno na oltarju.

To pot so ga pustili na mestu, boječ se, da ga ne bi užalili in počival je tam že nad dve leti, ko je prišel Peter, sin Petra Caillou, povedat g. župniku Truphemu, da je bil našel na obrežju pravi kriz Našega Gospoda.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Peter je bil slaboumen in ker ni imel dovolj pameti, da se bi bil mogel sam preživljati, so mu dajali kruhu iz usmiljenja: imeli so ga radi, ker ni storil nikomur nič žlega. Govoril pa je rad neodvisne stvari, ki jih nihče ni poslušal.

Štiri leta v ruskem ujetništvu.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

(Nadaljevanje)

Pred stražo armade gen. Denikina. Razbita železniška postaja. V strahu za potne liste. Vožnja na lokomotivi. Pri četah Mahna. Izvareneden slučaj v gostilni na Grisini.

Zamišljeno smo stopali tisti dan po železnici naprej ter proti večeru dospeli na neko samotno železniško postajo, ki je bila zelo opustošena. Na postaji ni bilo železniških uslužencev, pač pa nekaj oboroženih vojakov ter štiri civilne osebe, ki so pa spadale tudi k vojaštvu. Ti štirje civilni može so tvorili neko komisijo, vojaki pa kot prednje straže armade prostovoljev, kateri je poveljeval general Denikin, vphovni poveljnik armade v južni Rusiji, ki se je borila proti boljševikom ter bila potem od boljševikov razbita in premagana. Oboroženi vojaki so nas ustavili ter vprašali kdo smo in kam gremo. Avstrije smo in potujemo v domovino, smo odgovorili vojakom. Ima te pri sebi kaka dokazila o tem, da ste res domov vračači se Avstrije? Da tudi to imamo na razpolago, je bil naš odgovor. In sedaj se je pričela preiskava naših potnih listov, če so pristni in če ga vsak ima. Poklicani so nas v prazne kolodvorske prostore ter nam veleli pripraviti potne liste, katere smo potem moraли oddati v pregled onim civilnim možem, ki pa nam listin niso takoj vrnilni nazaj, ampak jih vse skupaj polagali pred se na mizo. Ko smo že vsi oddali naše potne liste, so jih gospodje prešteli in zatem pa se nas, da so se prepričali, če smo jih vsi oddali in na to so naše potne liste spravili. Začuden in vznemirjeni smo gledali to početje in skrbelo nas je, zakaj so si pridržali naše potne liste. Zakaj to in kaj mislimo napraviti z nimi? Brez potnih listov nikam ne moremo. Mislimo tudi nas "prostovoljno" potlačiti v armado prostovoljev? Vse je žalovalo za potnimi listi, samo jaz ne, kajti v notranjem žepu sem imel skrbno spravljen potni list, izdan od švedskega konzula. Tega sem imel jaz najbolj v čilih. Potni list od češke komisije sem pa oddal komisiji kot drugi. Raca na vidi dobro sem jo pogodil, ko sem v Rostovu vzel dva potna lista. Hencajte kako mi je prav prišla radovnost, da sem šel k češki komisiji, kjer sem dobil potni list. Tako sem si misil, ko se tovarisi tarnali za potnimi listi. Za slučaj, da nas mislimo kam trirati, mogoče v armado, kakor smo menili nekatere, tedaj sem sklenil, da uider o prvi priliki ter bezim kar mi s potnim listom ne bo težko. Sklenil sem pa tudi od tedaj naprej, da ne dam potnega lista iz rok, ampak ga bom pri pregledovanju sam držal v roki. Tak sklep sem si napravil. Le tovarisi so se mi smilili, ker so ostali brez potnih listov. No, pa nihilo bilo tako hudo kot smo si mislili. Čez par ur so prišli oni gospodje zopet pred nas ter nam pričeli deliti naše potne liste, potrjene od vojaškega poveljništva, da se nam dovoli nadaljnjo potovanje in prehod čez fronto. Vro dobro, sedaj smo bili pa zopet veseli ter nismo nič zamerili vojaški natačnosti, saj red in pazljivost mora biti, samo da je pravilna in na mestu. Da so pri takih stvari osebe, ki poznavajo zakon ter ravnajo pošteno in s preudarkom, ce se človek pravilno s potnim listom legitimira, da se ga pusti naprej. Ne pa da se potni list pregleda, po-

tem pa ne smeš naprej, ali pa se ga še osuni špionaze, kot se je to meni godilo pri reki Don: Ko smo dobili nazaj potne liste, smo se na ukaz vojakov polegli spat v opustošenih prostorih železniške postaje. Prostori so bili zelo slabi, okna vsa pobita, vrata polomnjena, zidovje ponekod opraskano od kroganj. Razne table razbite, nekatere sežgane, napis postaje uničen in niti ne vem imena te postaje. Vojaki so za silo kurili z raznimi predmeti, tablami in drugimi predmeti, ki so bili leseni ter so rabil pri železnični. Na proggi v stranskem tiru je ostalo par napol razbitih vagonov. Žalosten pogled na opustošeno postajo, kjer smo mi tisto noč zelo slabo prenočili, ker nas je zelo in nismo mogli spati. Zjutraj, ko se je storil dan smo se odpravili na pot. Z nami je šlo nekaj časa par vojakov, ki so nas peljali po nekem stranskem potu ter nam naročili, kod naj gremo in kje naj zavijemo na železnicu, da se izognemo "fronti". (Med tem smo v daljavi kakih 10 km začuli streljanie iz strojnih pušk.) Nato so odšli nazaj, mi pa naprej po slabih poti, kjer smo popoldne zopet prišli na Jekaterinoslavsko železnicu, ter smo na neki zapuščeni postaji prenočili, drugi dan pa zopet nadaljevali trudopolno pot.

Drugi dan, ko smo tako potovali naprej po železnicu, srečamo šest Rusov, ki se se vračali iz vojnega ujetništva v Avstriji. Zdaj je bilo pa spraševanja. Rusi so nas spraševali v kakšnem stanju je železница proti Rostovu, če bodo morali še daleč pes itd., mi smo jih pa spraševali kakšna železница je proti Jekaterinoslavu. Ni zgodje ni vredna ruska železница in pa ruske razmere, ki so v samoto naši Rusi, so odgovarjali nam Rusi, ter so pripovedovali, da so se pripeljali po železnicu do Grilane, ki je nedaleč od tu. No in kdo je na Grisini čegeva armada se nahaja ondi? Na Grisini so cete Mahna, pojasnjuje eden izmed Rusov, ter pravi na to: Vrag naj razloči te razne čete armade in partije, ki se bojujejo med seboj nevede zakaj. Ko smo si nekoliko povedali o bodoči poti, smo odšli vsak proti svoji strani. Rusi proti Rostovu, mi proti Jekaterinoslavu. Nismo hodili dolgo, ko zagledamo po železnicu nasproti nam prihajati lokomotivo. Nenavadna prikazena na zapuščeni železniči. Pospešimo korake, kajti lokomotiva je šla počasi in predno smo dospeli do nje, se je ustavila. Prišedli do nje, nas vpraša strojevodja, kdo smo in kam gremo. Avstrije smo, ter se vračamo iz vjetništva, odgovorimo mi. No, če je tako, pravi dobri strojevodja, potem pa kar gori. Pojdite, kamor kdo more, naj se prime in prisne. Nekaj jih gre lahko k meni, drugi na premog, samo pazite, da kdo ne pade pod lokomotivo. Vas bom jaz peljal na Grisino. Veseli tega povabila smo takoj obkolkili lokomotivo. Nekateri smo zlezli na premog, drugi so stali na stonicah, nekateri so se prijeli za železne drogove pri lokomotivi. Ko je bilo vse v redu, je dobri strojevodja dal znanje ter pognal lukamatino, ki nas je nesel na Grisino. Dospesvi tja, smo se zahvalili dobremu strojevodju za to njevo vrlo delo usmiljenja. Zapustili smo našega lukamatija ter se podali lepe kolodvorske prostore Grisinske. Ondi je bilo dosti raznega civilnega ljudstva zlasti pa oboroženih vojakov Mahnovcev, kajti v Grisini je takrat taboril glavninat ustan ukrainjskega ustaša Mahna, od tod toliko vojaštvu. Mahna se je s svojimi četami na Ukrajini boril proti raznimi

četami, največ pa proti Petljuri. Nisem došel informiran glede Mahna in njegovih čet, ker oni takrat še niso dolgo obstajali ter je bilo malo čut o Mahnovu. Jaz sem čul o njem nekaj dni pred odhodom iz Bogohranimov. Vejaštvo Mahna se je kolikor sem jaz videl, obnešalo pametno in trezno, dasi so bili tupatam mogoče bolj na slabem glasu kakor se je ponekod govorilo o njih, toda jaz v resnici nisem nič slabeza opazil pri njih. Tudi se je v Grisini in na kolodvoru dočelo da jesti in piti za primerno ceno. Radi tega je bilo pa doli ljudstva tam, ki se kučovali živež. Na kolodvoru je bila takša gnječa, ko smo se drenjali za kruh in klobase, da se je težko prislo na vrsto. Ko sem videl, da je na kolodvoru gnječa, sem sklenil iti v kako gostilno poleg kolodvora; zelo sem želel, da dobim kakšne toplice, kajti vedno biti samo ob kruhu in dostikrat samo ob trdih skorjah, katere mi je nalozila gospodinja ter sem jih nosil s seboj v nahrbtniku in malo poživil s koščom slanine, katero sem istotko nosil s seboj v nahrbtniku. Zatoraj sem se napotil na kolodvor k tovaršem ter smo proti večeru šli na vlak, ki je stal pripravljen, da odide v Sinelnikovo, v ameri proti Jekaterinoslavu. Vlak je bil opremljen z tovornimi vozovi, ter ni bilo nič prizeleno notri za sedeti ali celo ležati ter smo morali prostostati. Na tem vlaku so bili tudi civilisti ravno tako kot mi, le da smo bili mi Avstriji v enem vagonu. Samo en civilist je bil z nami v vagonu, drugi so bili bolj naprej, mi pa zadaj.

(Dalje sledi)

NEKATERE SPREMENBE V NATURALIZACIJSKEM POSTOPANJU.

(Nadaljevanje iz četrtje strani)

in s katerim parnikom in parobrodno družbo. Dostikrat kandidat je že pogabil na te podatke. V takem slučaju je priporočljivo, naj se obrne na svoje tedanje sopotnike za informacije. S pomočjo točnih odgovorov na vse vprašanja bodo oblasti lahko našle, kdaj je dotičnik prišel v Združene Države.

Cim so si oblasti priskrbele njegov certifikat o prihodu ali

— v slučaju, da ni treba tega spricavala — takoj po vložitvi predhodne prošnje, prositelj dobi obvestilo, kdaj in kje naj se prijavi za predhodni izpit.

Prositelj naj se privede s seboj svojih prič, dokler mu Examiner natačno ne naznani, naj to storí.

Na ta način si bodo ljudje prihranili mnogo nepotrebnih zamud in stroškov.

Naturalizacijski Examiner bo od sedaj naprej poklical kandidate na predhodni izpit

še predno ta podpiše in vloži prošnjo za naturalizacijo.

Na ta način bo Examiner še poprej vgotovil, dalli ima kandidat vse svoje papirje v redu in da-lje vzadostil vsem predpisanim določbam zakona. Na tak način se prihrani prosilec mnoge stroškov in truda, ako bi se kašnje našlo, da je bila prošnja za naturalizacijo pogrešna in bi mu bilo treba vložiti novo prošnjo. Tako se bo znatno zmanjšalo število onih prošnj, ki se zavražajo radi tehničnih razlogov.

Po predhodnem izpitu Examiner pove kandidatu, pri katerem sodišču naj se kandidat prijavi skupaj s svojimi pričami, da tam podpiše in vloži svojo prošnjo za naturalizacijo.

Ter se podali lepe kolodvorske prostore Grisinske. Ondi je bilo dosti raznega civilnega ljudstva zlasti pa oboroženih vojakov Mahnovcev, kajti v Grisini je takrat taboril glavninat ustan ukrainjskega ustaša Mahna, od tod toliko vojaštvu. Mahna se je s svojimi četami na Ukrajini boril proti raznimi

PRISELJEVANJE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO

je zopet odprt.

Pišite meni da Vam naredim pravilne in dobre proučitve.

Ce oseba ne pride povrnem denar.

Ne odlažite ne do ne bova zopet izprana.

MATILJA SKENDER javni notar.

za Ameriko in stari kraj

5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

POZOR VRHNICANI!

Kdor namerava iti v stari kraj in ondi kaj sveta nakupiti, ima sedaj lepo priložnost

za to.

Jaz, spodaj podpisani, po

domače Urbanov iz Htiba na

Vrhnikli imam naprodaj kos

zemljišča za 6 mernikov setve

na Stari Šrang; gozd meri

čez 6 johov, na stari cesti so

same smreke in hoje; ena velika

loza in tri majhne, in tri

kose gmajne; en srednji laž

na Novi cesti (Sveč hrib) in

zemlja za en mernik setve v

Nagličevem "prug".

Lahko se kupi vse skupaj,

ali pa vsak kos posebej. Kdor

hote o tem vef pojasnila, naj

piše na naslov:

Frank Rover, P. O. Box 211.

Richmondville, N. Y.

CUNARD

All namevatev dobiti rojata v Ameriko?

6436 Jugoslavov bi bilo mogoče v to dobiti.

Naj Cunard družba posnaga Vladično rojatom jugoslovju da dobije potne liste, vizirana, ter jim da potrebuje navodila, ki so potrebita za potovanje v Ameriko.

Vse potnike izjemljijo navodnost do nemnika družbeni vrudnik brez kakršne posebne dobiti. Potnikom, ki imajo Cunardove vozne liste, nikdar ni treba čakati, ker odpelje iz Evrope včasih v tednu, kadar pa je parniki Cunardove parobrodne družbe.

Pošljite torej vsak rojatom kartu z najbržim parnikom sveta.

CUNARD LINE
Hotel Cleveland
Bldg.
Cleveland, O.

Tivoli Studio

Edini poljsko-slovenski fotografični atelje v Jelleti, Ill.

JOS. SITKOSKI lastnik

635 E. Jefferson St. Jellet, Ill.

TELEFON 5517

Najbolj moderni "studio" v mestu. Slike jemljemo vsak čas čez dan in tudi zvečer.

Izdelujemo posamezne slike družinske slike, poročne itd. Povzetljemo razne slike vseh kombinacij. V zalogi imamo tudi lepe okvirje.

STENSKI KOLEDARJI

Koledarji so v rokah za delitev in posiljatev.

Izmed slik so najboljše "Ribničanke," katero slike podobne način je posial Lojze iz Ribnice.

Odjemalcu bodejo naši nekaj napak v besedilu, to ne bude na vseh koledarjih, in izdajatelji nismo zato odgovorni, pač pa kompanija, ker ni dala pravočasno tega na pregled.

Dobri litorgafiranji je o. k. in tudi drugače so vidni in kras za vsako hišo ali pisarno.

Sedaj je pravi čas, da se pričasite oni, kateri jih mislite dobiti po pošti, ali pa poslati svojcem, domačini v Clevelandu. Vlak je bil opremljen z tovornimi vozovi, ter ni bilo nič prirejeno notri za sedeti ali celo ležati ter smo morali prostostati.

Sedaj je pravi čas, da se pričasite oni, kateri jih mislite dobiti po pošti, ali pa poslati svojcem, domačini v Clevelandu. Vlak je bil opremljen z tovornimi vozovi, ter ni bilo nič prirejeno notri za sedeti ali celo ležati ter smo morali prostostati.

Društvo K. S. K. Jednote, katera imate dvorane za družinske seje, posiljajte mi znakom podljiljev, 5 centov, vam jih podam brezplačno, drugače pa stanejo vsaki 35 centov za one izven Clevelandova.

Pišite na

ANTON GRDINA,

1053 E. 62d St. Cleveland, O.

(Advt.)

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam rojatom Slovencem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z oblike za moike in otroke, v zalogi imam tudi veliko izberje čevljev za ženske, sprejmem tudi narodila za nove moike oblike po mjeri.